

Замість білбордів — кевларові шоломи

Ірина КОНСТАНКЕВИЧ придбала добровольцям на фронт необхідні речі

Під час передвиборчої агітації кандидат у народні депутати в одномандатному виборчому окрузі № 22 (місто Луцьк) вирішила не витрачати гроші на білборди, а спрямувати на потреби війська. Це не перший приклад підтримки українських військових головою правління благодійного «Фонду Ігоря Палиці — Новий Луцьк» Іриною Констанкевич.

— Ірино Мирославно, чому ви вирішили відмовитися від такої популярної серед політиків реклами на білбордах?

— Це свідоме рішення. Ми з командою вважаємо, що недоцільно витрачати гроші на величезні білборди. Натомість кошти, які могли б бути витрачені на таку рекламу, ми спрямували на підтримку українського війська.

Перші рахунки благодійний «Фонд Ігоря Палиці — Новий Луцьк» оплатив ще у квітні, коли виникла потреба допомагати українським військовим у зоні АТО. Тоді ми придбали дороговартісні радіостанції. Згодом допомагали кевларовими шоломами для прикордонників. Фінансову підтримку та можливість відпочити у Буковелі отримали сім'ї лучан-учасників АТО. Також організували психологічну допомогу для учасників АТО, разом із депутатською групою «Новий Луцьк» та батьками військових ми розробили Комплексну програму підтримки учасників АТО та членів їхніх сімей, яку депутати затвердили під час сесії Луцької міської ради. Цей перелік справ для українських військових можна продовжувати.

За станом на початок вересня сума допомоги українській армії становила майже 3,5 мільйона гривень, а зараз вона ще більша. Тому ми з командою прийняли рішення ще на початку передвиборчих перегонів — жодних білбордів. Використання коштів має бути раціональним і з користю для людей. Закуплені речі та амуніція для Добровольчого українського корпусу (ДУК) — невелика частина комплексної підтримки учасників АТО.

— Чому саме для ДУКу? Наскільки мені відомо з відкритих джерел, сума допомоги сягнула майже 300 тисяч гривень?

— Військові з Добровольчого українського корпусу вже багато тижнів поспіль утримують Донецький аеропорт, захищають його від сепаратистів і проросійських найманців. Цей об'єкт стратегічно важливий. Якщо його контролюватимуть сепаратисти, це означатиме, що російські літаки будуть мати свою злітну смугу. Щоденно українських солдатів обстрілюють із важ-

кої артилерії, проте наші герої не здаються і тримають оборону навіть ціною власного життя. Цим самим не дають захопити українську землю ворогові, піти далі вглиб нашої держави. Сепаратисти встигли їх охрестити «кіборгами».

На жаль, держава не в силі повністю взяти на себе оснащення та забезпечення регулярної армії. Що говорити про добровольців? У такий нелегкий час наших хлопців необхідно підтримати. Ми закупили для бійців ДУКу кевларові каски, каремати, спальні мішки, балаклави і теплі речі (светри, термобілизу, в'язані шапки, рукавиці). Поки придбали ці необхідні речі, з'явилася потреба у тепловізорі та радіостанціях. Тому без вагань виділили ще 100 тис. грн. Насправді сума допомоги сягнула 260 тис. грн. Передвиборча кампанія — «дороге задоволення». Тож кошти хотілося розподілити правильно, не викидаючи їх на вітер, не вкладаючи у величезні білборди, якими завішані будинки Луцька, чи агітаційну продукцію, що потім валатиметься під ногами. Гроші вирішили спрямувати для людей.

— За яким принципом ви обираєте, яким саме військовим формуванням допомагати?

— Ми не маємо поділу на «наших і не наших», адже і раніше підтримували різні формування. Тому передали кевларові шоломи, каремати, теплі речі на потреби добровольців, щоб вони почувалися захищеними, коли стає холодніше. Все-таки війна стає тривалою. Ми теж виконуємо свій патріотичний обов'язок перед Україною. Вони там, на Сході, а ми — тут.

— За таку допомогу вам закидають підкуп виборців і спекуляцію на військовій тематиці. Як на це відповідаєте?

— Ми з самого початку підтримували і надалі будемо підтримувати нашу армію. Ця допомога не залежить від періоду — до чи після виборів. А надто вона не залежить від критиків, яким добрі справи Ігоря Петровича Палиці та моя активність стоять кісткою в горлі. Наші військові, що перебувають у зоні АТО, не зможуть віддати свій голос за депутата в одномандатному окрузі, тому це не може бути розцінено як підкуп виборців. Якби кожен кандидат віддав на потреби української армії гроші, спрямовані на зовнішню рекламу, зокрема дорогі білборди, ми змогли б зберегти не одне життя за допомогою кевларових шоломів і бронжилетів.

«КІБОРГИ» ОТРИМАЛИ НЕОБХІДНУ АМУНІЦІЮ

Самі бійці визнають: така допо-

За станом на початок вересня сума допомоги українській армії становила майже 3,5 мільйона гривень, а зараз вона ще більша. Тому ми з командою прийняли рішення ще на початку передвиборчих перегонів — жодних білбордів. Використання коштів має бути раціональним і з користю для людей. Закуплені речі й амуніція для Добровольчого українського корпусу — невелика частина комплексної підтримки учасників АТО

візорів тощо. Те, що вдається зібрати власними силами та завдяки друзям і представникам бізнесу, забезпечує вояків приблизно на 40%. Решту доводиться економити, внаслідок чого бійці частіше їздять на ротацію, адже забезпечити всіх добровольців касками, бронжилетами та зброєю проблематично. Бійці 93-ї бригади по-братньому діляться з добровольцями усім, що їм привозять.

Волонтер із міста Рожище Юрій розповів, що займається справою допомоги бійцям у зоні АТО для того, щоб вони почували себе не просто вояками зразка 1941 року, а солдатами сучасної могутньої української армії, яка повинна стати взірцем для всього світу. Тож отримав від Ірини Констанкевич кевларові шоломи одразу відправили у напрямку міста Щастя, на Луганську теплоелектростанцію. Окрім цього, волонтер Юрій одержав фінансову допомогу на купівлю сотні радіостанцій хорошої якості для потреб українських військових. Із його слів, коли у солдатів на передовій запи-

такі ж самі окуляри, з якими він успішно провів півтора місяця, кевларові каски, теплі светри і термобілизна, військові спальники. Найпотрібнішими в умовах війни він назвав тепловізори та рації, а також дизель-генератори. З його слів, почувши про потреби бійців, Ірина Констанкевич одразу ж виділила кошти на новий якісний тепловізор.

ДОПОМОГА ІЗ РУК В РУКИ

Уже ввечері того ж дня волонтери вирушили в дорогу. І в неділю, 19 жовтня, доставили необхідні для ДУКу речі на Схід. «Кіборги — це ми», — визнають бійці, які перебувають у селищі Піски й утримують Донецький аеропорт. Вони зазначають, що Путін не очікував того, що на допомогу воякам підніметься уся країна, тому він приречений на поразку. Подейкують, що російський президент навіть замовив подарунок на власний день народження — підкорений сепаратистами аеродром. Проте наші «кіборги» надійно тримають оборону.

Добровольці високо оцінили надану допомогу. Боець із позивним «Каталіна» визнав, що ініціатива відмови від білбордів — слухна, тому що Україна переживає непрості часи, й допомога ДУКу — значно важливіша річ.

— Народ знає, за кого голосувати. І кандидат замість того, щоб віддати гроші на білборди, зробила все правильно, щоб допомогти добровольчому батальйону, — сказав Каталіна.

Під час передачі допомоги вдалося телефоном поспілкуватися із волянином на псевдо Бронік, який перебуває у Пісках. Із його слів, попри формальне перемир'я, їх обстрілюють із мінометів, «Градів», зі стрілецької зброї. Перебуває на бойовій позиції доброволець упродовж декількох тижнів і не може пригадати жодного дня, коли б вогонь дотримувався умов припинення вогню.

— Буває, що по рації передають, мовляв, «усе, кінець обстрілу, ніхто не стріляє, в нас перемир'я». І через дві хвилини після цього в нас починають летіти міни, — розповів Бронік.

Організатор інформаційного центру ДУКу Алла Мегель, яка також займалася створенням першого складу на базі Корпусу, зазна-

мога значно потрібніша, ніж зображення на білбордах, які заповнили нині увесь Луцьк.

— Я вважаю, що це правильний крок — завдяки економії коштів на виборчій рекламі закупити і відправити необхідні речі на фронт. Це справді заслугоує на повагу, — значив військовий ДУКу Володимир Бакулін під час вручення допомоги.

Зі слів луцьких добровольців, основними проблемами Корпусу є відсутність статусу, ненадання зброї, нестача теплої одягу, тепло-

туєш: «Як справи?», вони відповідають: «Сонячно, місцями град».

— Щоб відчутти, як воно, це потрібно пережити. Сидячи вдома у безпеці, людина не може зрозуміти те, що насправді відбувається на буремному українському сході. Отримана сьогодні допомога покращить настрої хлопців і допоможе їм встояти й захистити Україну, — каже волонтер Юрій.

Військовий ДУКу В'ячеслав Бакулін стверджує, що речі, які передають добровольцям, якісні. Це

чила, що важливо, аби бійці були одягнені якомога якісніше й тепліше. Тож каски замість білбордів, із її слів, — гарна ініціатива.

І справді, патріотизм не в тому, щоб гучно кричати про бідних солдатів і ситуацію на Сході з депутатської трибуни, запроваджувати податок на армію. З власних коштів виділити суму, необхідну для допомоги конкретному батальйону, — ось справжній патріотизм.

Павло ПЕРЕВЕДЕНЕЦЬ